

ФАРГОНА ВОДИЙСИДА ҚАДАМЖОЛАР ВА ЗИЁРАТГОҲЛАРНИНГ ДИНИЙ ТУРИЗМНИ РИВОЖЛАНТИРИШДАГИ ЎРНИ

Юсуфжон Исломович Аҳмадалиев

Фарғона давлат университети география кафедраси профессори, г.ф.д.

Наргизахон Ӯриновна Комилова

Фарғона давлат университети география кафедраси доценти, г.ф.ф. д

Аннотация: Ушбу мақола Фарғона водийси минтақасида жойлашган қадамжолар ва зиёратгоҳларни туристик имкониятлари ўрганилган. Водийда диний туризмни янада ривожлантириши жараёнида ҳудуднинг диний туристик ресурсларини баҳолаш, уларни бирлаштирувчи маҳсус маршрутларини ишлаб чиқиши ва жойларда диний туризмнинг шакланишининг тарихий-географик жиҳатлари таҳлил этилган.

Калит сўзлар: туризм, саёҳ, зиёратгоҳ, қадамжо, туристик -рекреацисон зона, диний туризм, сакрал география.

КИРИШ

Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2022-2026 йилларга мўлжалланган Янги Ўзбекистоннинг тараққиёт стратегияси тўғрисидаги Фармонининг 35- мақсадида Ўзбекистон бўйлаб саёҳат қилинг! дастури доирасида маҳаллий сайёҳлар сонини 12 миллион нафардан ошириш вазифаси қўйилган [1]. Бундан ташқари Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2021 йил 9 февралдаги “Ўзбекистон Республикасида ички ва зиёрат туризмни янада ривожлантириш чора-тадбирлари тўғрисида”ги ПФ-6165-сон Фармони, Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг 2018 йил 15 февралдаги 120-сон “Муқаддас қадамжолар, зиёратгоҳлар, масжидлар ва қабристонларни ободонлаштириш ишларини самарали ташкил этиш тўғрисида”ги Қарори да ҳам мазкур соҳани ривожлантиришни географик жиҳатларини ўрганиш вазифа қилиб қўйилган [2].

АДАБИЁТЛАР ТАХЛИЛИ ВА МЕТОДОЛОГИЯСИ

Туризмнинг, жумладан диний ва зиёрат туризмининг географик жиҳатлари мамлакатимизда илк бор ягона тадқиқот объекти сифатида Қ.Т.Тўраев томонидан ўрганилди[3]. Унинг таҳлили бўйича МДҲ мамлакатлари олимлари Г.Н.Гужина, Т.Т.Христов, С.Р.Ердавлетов, К.А.Мазин, Т.В.Бойка, П.В.Пятнов, Т.Л.Дудник, Л.Б.Савенкова, А.Г.Низамиевларнинг илмий ишларида ушбу соҳа ўрганилган.

Ўзбекистонда диний туристик объектлар, хусусан муқаддас қадамжо ва зиёратгоҳларни ўрганишда тарихчи ва иқтисодчи олимларнинг хизматлари

катта. Хусусан, Ўзбекистоннинг турли ҳудудларидағи зиёратгоҳларнинг тарихий тавсифига оид тадқиқотларни А.Қ.Мўминов, Н.Абдулахатов, С.Джураева, А.А.Аширов, З.Абидова, Ф.Ш.Ақчаев, А.Худаёров каби тарихчи ва этнограф мутахассислар бажарган. Шу билан бирга, республикамизда диний туризмни ривожлантиришнинг ташкилий-иктисодий жиҳатлари М.Р.Болтабоев, М.Қ.Пардаев, И.С.Тухлиев, Ф.Ҳ.Кудратов, Н.Тухлиев, Б.Н.Наврӯз-Зода, Т.Абдуллаева, М.М.Муҳамедов, Д.Қ.Усмонова, М.Ҳошимов, А.Норчаев, Б.Ҳ.Тўраев, Б.Ш.Сафаров М.Т.Алиева, Ш.Р.Файзиева каби иқтисодчиларнинг илмий ишларида ёритилган.

Мамлакатимизда туризм ва рекреация географиясига оид тадқиқотлар, А.С.Солиев, З.Махаматиллаев, А.Зокиров, М.Ҳошимов, А.Юсупов, Р.Усмонова, И.Хасанов, М.Усмонов, А.Нигматов, А.Низомов, Н.Шамуратова, Б.Камолов, Ш.Якубжонова, Ш.Шомуродова, М.Маҳмудов ва бошқа географлар томонидан олиб борилган ва амалга оширилмоқда[5, 15, 18, 19, 20].

Диний туристик объектлар, хусусан зиёратгоҳларнинг жойлашуви, минтақаларда зиёрат туризмини ривожлантириш имкониятларини баҳолашга оид масалалар Ю.И.Аҳмадалиев, Ф.Р.Пардаев, С.И.Абдуллаев, А.Низомов, Ш.Шомуродова, М.Маҳмудовларнинг илмий ишларида ўз аксини топган.

Туризм (французча сайр, саёхат), сайёхлик – саёхат (сафар) қилиш, дам олиш деган маънени билдиради. Туризм деганда жисмоний шахснинг доимий истиқомат жойидан соғломлаштириш, маърифий, касбий амалий ёки бошқа мақсадларда борилган жойда (мамлакатда) ҳақ тўланадиган фаолият билан шуғулланмаган ҳолда узоги билан 1 йил муддатга жўнаб кетиши (саёҳат қилиши) тушунилади. Замонавий туризм тарихи XIX аср бошларига бориб тақалади. Дастрлаб Англиядан Францияга уюшган сайёхлик ташкил этилган (1815). Туризмнинг асосчиси ҳисобланган инглиз руҳонийси Томас Кук 1843- йилда 1-темир йўл сайёхлигини ташкил қилди. Шундан сўнг у ўзининг хусусий туристик корхонасини тузди ва 1866-йилда дастрлабки сайёхлик гурухларини АҚШга жўнатган [3, 5, 6, 18].

Диний туризмни ажратишнинг бош мезони унинг обьекти бўлса, зиёрат туризмининг бош белгиси унинг мақсадидан иборатdir. Мақсадига қараб, диний туризмнинг зиёрат, диний-экскурсион ва диний илмий-тадқиқот туризми каби турларига ажратилади. Жаҳондаги диний туристик обьектлар мөхияти бўйича икки, яъни ижтимоий-маданий ҳамда ижтимоий-табиий синфга ажратилди. Бу икки синф диний қульт обьектлари, дафн жойлар, диний илм ва таълим марказлари, геологик ва геоморфологик, гидрологик, биологик обьектлар каби 6 та гурух, улар эса бош диний марказлар,

ибодатхоналар, монастырлар, мақбара ва мақбара мажмуалари, қабристонлар ва қабрлар, диний илм марказлари, диний таълим марказлари, муқаддас тоғлар, ғорлар, тошлар, дарёлар, күллар, булоқлар, дарахтлар каби 14 та турга ажратилди[3]. Конфессионал география дин ва диний оқимларнинг худудий тарқалиши, унинг шаклланиши ва динамикаси, диний марказ ва ўчоқлар жойлашуви, уларнинг таъсир доираси, худудлар аҳолисининг конфессионал таркиби ва унинг динамикаси, диний конфессиялараро муносабатларининг худудий жиҳатларини ўрганувчи фандир. Сакрал география эса турли этник ва конфессионал гурухларда муқаддас деб танилган жойларни алоҳида эътиборга лойиқ маданий географик объект ва тизимлар тариқасида ўрганиши жараёнида конфессионал ва сакрал географиядаги билимлардан маълум даражада фойдаланилади. Лекин худудларнинг диний ва зиёрат туризми нуқтаи назардан салоҳиятини баҳолаш, ундан оқилона фойдаланиш йўлларини асослаш, маҳсус туристик маршрутларни шакллантириш, улар доирасида зарур инфратузилма комплексларини барпо этишни асослаш, талаб ва таклиф вазиятини ўрганиш ва бошқа илмий-амалий масалаларни ечиш учун туризм географиясининг методология ва методикаси зарурдир. Демак, диний ва зиёрат туризмни ижтимоий географик жиҳатдан тадқиқ қилиш туризм географияси доирасида амалга оширилади.

НАТИЖА ВА МУҲОКАМАЛАР

Ўзбекистондаги диний туристик объектлар, уларнинг худудий таркиби ва классификацияси, республикамизда минтақавий зиёрат туристик йўналишларни шакллантиришнинг ижтимоий-географик асослари хамда диний туризмнинг кичик худудлар иқтисодиётида тутган ўрни ва аҳамияти ўрганилган. Ўзбекистон Республикаси Туризм ва маданий мерос вазирлигининг 2022 йил 1-июл ҳолатига берилган маълумотларига кўра, республикамизда 1171 та зиёрат обьекти мавжуд бўлиб, энг кўп зиёратгоҳлар Фарғона (400 та) ва Зарафшон (279 та) иқтисодий районларида жойлашган бўлиб, бу борада, айниқса, Фарғона (182 та) ва Самарқанд (149 та) вилоятлари алоҳида ажралиб туради.

Бу зиёратгоҳлар ва қадамжолар Фарғона водийсида IX-X асрлардан бошлаб шаклана бошлаган. Натижада водийдаги дарёлар тизимида ҳавзани бутунлай қоплаб оловчи муқаддас қадамжолар вужудга келган. Р.Я.Рассудова [1985] бундай қадамжоларни даражасига кўра 3 та гурухга ажратади [9]. Биринчи гурухга водийдаги бутун аҳоли сиғинадиган 7 та қадамжони киритади. Улар Ўш, Жалолобод, Аравон, Кампировот, Қадамжо, Шоҳимардон, Йигитпирим аҳоли масканларида жойлашгандир. Бу қадамжолар Оқбўйра, Қорадарё, Аравон, Шоҳимардонсой дарёлари

хавзаларида жойлашган. Иккинчи гурухга конуссимон ёйилмаларнинг юқори қисмида, сугориш каналларининг бошланиш жойларида жойлашган қишлоқлардаги қадамжолар киритилиб, улар қўпроқ Хўжа, Тўра, Саид каби диний уламолар номи билан боғлиқ. Уларга Водилдаги Чинор ота, Хожи ота, Мозортаги, Сариқўргондаги Нурсух ва Риштон каналлари бошланадиган жойлаги Ғовсил Аъзам мозори каби қадамжолар киритилиб, бу улуғ зотлар Шоҳимардон ва Сўх сувининг «эгалари» деб эътироф этилган. Учинчи гурухга эса сугориш каналларининг этакларида, чашма ва булоклар ёрдамида сугориладиган (хокоб усулида) худудлардаги қадамжолар Хонқиз, Чимён, Арсиф, Файзиобод, Ёрмазор, Сатқак киритилган [9].

Таклиф этилаётган «районлаштириш»ни ажратишида асосий тамойил сифатида табиатта энг кўп таъсир кўрсатувчи омил сугориш тизими олинди. Бундай ёндашувда жамоанинг сифинадиган худудий мажмуаси таркиби дарё ирмоқлари ва каналлар бўйича ўтказилди. Бунда водийдаги 4 та этноландшафт миңтақанинг деярли ҳар бирида дарё ҳавзаси бўйича юқоридан қўйига қараб тушилса, алоҳида этноэкологик район ва шунга мос келувчи «муқаддас қадамжолар»лар шаклланганлиги кузатилади. Ҳар бир районнинг экологик-туристик функциясини янада аникроқ тасаввур қилиш учун Шоҳимардонсой худудидаги муқаддас зиёратгоҳлар ва қадамжолар ўрганиб чиқилди.

Мазкур худудни таҳлил қилиш орқали районга ҳос бўлган қуидаги умумий ва хусусий белгиларни ажратиш мумкин. Биринчидан, район ҳосил қилувчи омил сифатида дарё ҳавзаси ва сугориш тармоқлари олинган. Бу ҳавзанинг шаклланиши ва ягона районга бирлаштирилиши худуднинг сугориб деҳқончилик қилиш тармоғига тортилиши билан бевосита боғлиқ эканлигини таъкидлаш зарур. Иккинчидан, мазкур районнинг алоҳида ажралиб турувчи чегаралари мавжудлиги кузатилади. Яъни, район шарқда Исфайрам, ғарбда Сўх ҳавзалари билан жанубда эса водийнинг Ўратепа воҳаси билан ажратиб турувчи сувайирғич билан, шимолда эса конуссимон ёйилманинг этаклари билан чегараланади. Учинчидан, районнинг ички таркибий тузилиши ҳам ўзига ҳос бўлиб, дастлабки район дарёning тўйиниши худудини, кейинги районлар эса дарёning ирмоқлари ва чиқарилган йирик каналлар орқали ўтказилади. Тўртинчидан, ҳар бир район ўзининг алоҳида марказига ва муқаддас масканига эгалиги билан ажралиб туради. Шу билан бир қаторда, бутун ҳавза учун умумий марказ ролини ўйновчи энг йирик муқаддас марказ ва шаҳар ҳам ажратилади. Мазкур тамойиллар асосида Шоҳимардонсой ҳавзасида 4 та район Шоҳимардон, Водил, Марғилон ва Ёзёвон райони ажратилди.

Шуни алоҳида таъкидлаш керакки, бундай районлаштириш Фарғона водийсидаги барча йирик дарёлар учун хос бўлиб, уларда ҳам, бу районлар қўйида келтириладиган экологик вазифаларни бажариб келган.

Биринчи Шоҳимардон райони экологик жиҳатдан муҳим функцияни бажариб, дарё суви режими микдорини тартибга солиб турган. Дарёларнинг сув йиғадиган хавзаларини имкон борича ўзлаштирасликка, ундаги табиат неъматларини асраб-авайлашга, ўзига хос «қўриқхона»лар яратишга киришилган. Ҳар бир дарёга ягона табиий тизим сифатида қаралиб, унинг бошланишидан қуйилиш жойигача бўлган ҳудудларда ягона ижтимоий-иқтисодий тизим яратилган. Дарёларнинг юкори қисми «муқаддас зиёратгоҳлар» сифатида ҳимояга олинган. У ҳудудларда ерни ҳайдаш, дараҳтни кесиш, ҳайвонот дунёсини нобуд қилиш қаттиқ қоралангандан ва тақиқланган.

Ўрганилаётган минтақада дехқончилик кам ривожланган, асосан тоғ боғдорчилиги, чорвачилик ва зиёратчиларга (*хозирги тушунча бўйича туристларга*) хизмат кўрсатиш тизими ривожланган. Аҳолининг анчагина қисми дарёning қуёйи қисмидаги дехқончилик билан шуғулланувчилар томонидан олиб келинган хайр-эҳсон, назр-ниёз ҳисобига яшаган ва табиатга ортиқча аралашишга эҳтиёж сезмаган.

ХУЛОСА

Фарғона водийсидаги муқаддас зиёратгоҳлар ва қадамжолар «кичик биосфера қўриқхона»ларини эслатади Бундай зиёратгоҳларда сувнинг мусаффолиги, турли рельеф шаклларини (қоя, тош, горларни) ҳамда ўсимлик ва ҳайвонот дунёси вакилларини табиий ҳолда сақланиб келаётганлиги диний экологик маданиятнинг бу ҳудудлардаги таъсири намунасиdir. Жамиятимиз вакилларининг зиёрат маданиятини, диний обод-аҳлоқ қоидаларига оғишмай амал қилишлари экологик хавф хатарни олдини олиш билан бирга бу жойларда диний туризмни ривожлантиришнинг муҳим омили сифатида сифатида қаралмоғи лозим

REFERENCES:

1. 2022-2026- йилларга мўлжалланган Янги Ўзбекистоннинг тараққиёт стратегияси тўғрисида Ўзбекистон Республикаси Президентининг фармони . 2022-й. 28-январ ПФ -60.
2. Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2018-2019- йилларда туризм соҳасини ривожлантириш бўйича биринчи навбатдаги чора тадбирлар тўғрисида ПҚ 3217 сонли қарори. 17.08.2017.
3. Тўраев Қ.Т. Ўзбекистонда диний туризмнинг ривожлантиришнинг

ижтимоий-географик асослари. // Геог. фан. бўй. фал. докт. дисс. автореф. – Самарканд, 2023. -46 б.

4. Ахмадалиев Ю. И. НЕОБХОДИМОСТЬ ПРОБЛЕМНОГО ПОДХОДА К ИССЛЕДОВАНИЮ ЗЕМЕЛЬНЫХ РЕСУРСОВ РЕГИОНА //Актуальные вопросы современной науки. – 2015. – №. 3. – С. 24-28.

5. Ахмадалиев Ю. И. Этноэкологическая культура населения Ферганской долины в конце XIX и начале XX века //Социально-экономическая география. Вестник Ассоциации российских географов-обществоведов. – 2015. – №. 4. – С. 181-187.

6. АҲМАДАЛИЕВ Ю. И., КОМИЛОВА Н. Ӯ. ЭТНОЭКОЛОГИК МАДАНИЯТИНГ ҲУДУДИЙ ЖИҲАТЛАРИ. – 2020.

7. Ахмадалиев Ю. И., Алимджанов Н. Н. ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ТРАДИЦИОННОГО ВОДОПОЛЬЗОВАНИЯ В ФЕРГАНСКОЙ ДОЛИНЕ //География: развитие науки и образования. – 2020. – С. 375-380.

8.Наргиза Уриновна Комилова. Влияние этноэкологических культур на экосистему Ферганской долины. Вестник науки и образования 2 (12 (36)), 73-75, <https://cyberleninka.ru/article/n/vliyanie-etnoekologicheskikh-kultur-na-ekosistemu-ferganskoy-doliny>

9.Nargiza Urinovna Komilova. Territorial features of the organization of settlements. 3/6. 809-813. 2022. <https://cyberleninka.ru/article/n/territorial-features-of-the-organization-of-settlements>

10.NU Komilova. Ethnogeographic aspects of social environmental problems. 3/6. 12-18. 2022. <https://cyberleninka.ru/article/n/ethnogeographic-aspects-of-social-environmental-problems>

11.Komilova Nargiza Urinovna. Gradual study of geographic featuresof ethno-ecological culture. European science review, 82-84. <https://cyberleninka.ru/article/n/gradual-study-of-geographic-featuresof-ethno-ecological-culture>

12.Komilova Nargizahon Urinovna. Geographical roots and basic concepts of ethnoecology. ACADEMICIA: An International Multidisciplinary Research Journal 11 (4), 1748-1750.

<https://www.indianjournals.com/ijor.aspx?target=ijor:aca&volume=11&issue=4&article=295>

13.Komilova Nargizahon Urinovna. Geographical roots and basic concepts of ethnoecology. ACADEMICIA: An International Multidisciplinary Research Journal 11 (4), 1748-1750.

<https://www.indianjournals.com/ijor.aspx?target=ijor:aca&volume=11&issue=4&article=295>